

1. เฉลยແນວຕອບການປະເມີນຜລກອ່ນກາຮເວີຍ

ສ່ວນທີ 1 ປຽນຍໍ ຄຳດອບທີ່ຄຸກຕ້ອງມີດັ່ງນີ້

ຂ້ອ 1 (ຄ)	ຂ້ອ 11 (ກ)	ຂ້ອ 21 (ກ)	ຂ້ອ 31 (ກ)	ຂ້ອ 41 (ງ)
ຂ້ອ 2 (ຊ)	ຂ້ອ 12 (ຄ)	ຂ້ອ 22 (ງ)	ຂ້ອ 32 (ຊ)	ຂ້ອ 42 (ກ)
ຂ້ອ 3 (ງ)	ຂ້ອ 13 (ກ)	ຂ້ອ 23 (ຂ)	ຂ້ອ 33 (ຄ)	ຂ້ອ 43 (ກ)
ຂ້ອ 4 (ຄ)	ຂ້ອ 14 (ງ)	ຂ້ອ 24 (ຄ)	ຂ້ອ 34 (ງ)	ຂ້ອ 44 (ຫ)
ຂ້ອ 5 (ງ)	ຂ້ອ 15 (ກ)	ຂ້ອ 25 (ຄ)	ຂ້ອ 35 (ຫ)	ຂ້ອ 45 (ຄ)
ຂ້ອ 6 (ຫ)	ຂ້ອ 16 (ງ)	ຂ້ອ 26 (ຄ)	ຂ້ອ 36 (ຫ)	ຂ້ອ 46 (ກ)
ຂ້ອ 7 (ຫ)	ຂ້ອ 17 (ຫ)	ຂ້ອ 27 (ຄ)	ຂ້ອ 37 (ງ)	ຂ້ອ 47 (ງ)
ຂ້ອ 8 (ກ)	ຂ້ອ 18 (ຫ)	ຂ້ອ 28 (ຄ)	ຂ້ອ 38 (ຄ)	ຂ້ອ 48 (ຄ)
ຂ້ອ 9 (ຫ)	ຂ້ອ 19 (ຄ)	ຂ້ອ 29 (ຫ)	ຂ້ອ 39 (ກ)	ຂ້ອ 49 (ຄ)
ຂ້ອ 10 (ກ)	ຂ້ອ 20 (ກ)	ຂ້ອ 30 (ງ)	ຂ້ອ 40 (ກ)	ຂ້ອ 50 (ກ)

ສ່ວນທີ 2 ແນວຕອບຄຳຄາມອັຕນັຍ

1. ປັຈຍທີ່ມີອີກອີພລຕ່ອກາຮຕັດລືນໃຈກຳທັນດຽວຄາ ໄດ້ແກ່

1.1 ປັຈຍກາຍໃນ ໄດ້ແກ່

- (1) ຕັ້ນຖຸນ ຕັ້ນຖຸນລິນດັກ ຕັ້ນຖຸນກາຮຕລາດ ແລະ ອື່ນ ຖ
- (2) ວັດຖຸປະສົງຄ່ອງອອກຄໍາກາຮ ດ້ານຜລຕອບແກນ, ສ່ວນຄຣອງຕລາດ
- (3) ລັກນະແຂອງຜລິຕັກຟ້າ
 - ຜູ້ລັກນະແຂ່ຕ່າງ ທີ່ ຂອງຜລິຕັກຟ້າ ມີຈຸດເຕັ່ນອຍ່າງ ໄວຮູ້ອ່ານີ່
 - ຂັ້ນຂອງຜລິຕັກຟ້າໃນວົງຈະຊື່ວິດເປັນຜລິຕັກຟ້າໃໝ່ໃນຮະຍະແນະນຳ

(4) ສ່ວນປະສົງກາຮຕລາດອື່ນ ເຊັ່ນ ສ່ວນກາງກາຮຈຳໜ່າຍ, ກາຮສ່ວນເສີມຕລາດ

1.2 ປັຈຍກາຍນອກ ໄດ້ແກ່

- (1) ຜູ້ແຂ່ງຂັນ ກາຮກຳທັນດຽວຄາຂອງຜູ້ແຂ່ງຂັນ ເປົ້າຍເຖິງກັບຜູ້ລັກນະແຂອງຜລິຕັກຟ້າ
ລັກນະແກຣ່ຂັນໃນຕລາດ ຈຳນວນຄ່ຳແຂ່ງ

(2) กลุ่มลูกค้าเป้าหมาย ในแต่ รายได้, การยอมรับด้านราคา, ความต้องการซื้อ
ความไวต่อราคา, การรับรู้คุณค่าผลิตภัณฑ์

(3) คนกลาง พิจารณาถึงการจูงใจตัวแทนจำหน่ายและพนักงานขาย
รวมถึงอธิบายถึงน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยต่าง ๆ ตามความคิดของท่านและ
ยกตัวอย่างประกอบ

2. กลยุทธ์การกำหนดราคา มีอยู่ 3 แบบใหญ่ ๆ คือ

2.1 การกำหนดราคามุ่งที่ต้นทุน

2.2 การกำหนดราคามุ่งลูกค้าเป้าหมาย

2.3 การกำหนดราคามุ่งการแข่งขัน

การสรุปหลักการหรือแนวคิดของแต่ละแบบ สืบจากเนื้อหา, กิจกรรมการเรียน และ
แบบประเมินผลในบทที่ 3, 4, 5 และ 6 จากนั้นจึงแสดงความคิดเห็นว่าจะเลือกใช้กลยุทธ์ราคา
ใดซึ่งชั้นอยู่กับประเภทและลักษณะของผลิตภัณฑ์สภาพการแข่งขันลักษณะและการยอมรับของลูกค้า
ตัวอย่างเช่น ลินค้าที่คล้ายคลึงกับคู่แข่งขันและโครงสร้างตลาดเป็นแบบผู้ขายนโยบาย
การกำหนดราคาก็อาจเป็นแบบมุ่งการแข่งขัน กรณีลินค้าลักษณะพิเศษ หาลินค้าทดแทนยาก และมี
อำนาจผูกขาด อาจกำหนดราคามุ่งที่ต้นทุนได้ ในลินค้าทั่วไป คงต้องกำหนดราคาก็โดยมองทุก
ด้าน เป็นต้น

3. คำกล่าวนี้คงไม่ถูกต้อง เนื่องจากราคามีบทบาทความสำคัญและมีความซับซ้อนมากที่เดียว
รวมทั้งจากลักษณะเฉพาะของราคางาน การกำหนดราคายังง่าย ๆ อาจนำไปสู่
ความล้มเหลวของลินค้า หรืออาจทำให้วางกลยุทธ์และดำเนินการด้านราคายังไม่
เหมาะสม ทำให้กิจการไม่ได้รับผลกำไรเท่าที่ควรจะเป็น (อธิบายถึงบทบาทความสำคัญ
ของราคายังคงต้องคำนึงถึงห่วงโซ่อุปทาน) และรูปแบบการกำหนดราคากำหนดให้หลายวิธี (อธิบายกลยุทธ์
การกำหนดราคแบบต่าง ๆ) ซึ่งต้องเลือกใช้ให้เหมาะสมกับแต่ละกรณี
นอกจากนี้ยังต้องพิจารณาถึงข้อจำกัดอื่น ๆ ในการกำหนดราคาก็ตัวอย

4. การคำนวณคุ้มทุนการผลิตภัณฑ์ 3 ชนิด

(1) สัดส่วนการขายของครกไนฟ์ 3 ชนิด คือ 1 : 1 : 1

$$\begin{aligned}
 (2) \text{ ค่านวณกำไรส่วนเพิ่มตั้งน้ำหนัก} \\
 &= (1 \times 500) + (1 \times 350) + (1 \times 150) \\
 &= 1,000
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 (3) \text{ ค่านวณจุดคุ้มทุน} \\
 &= \frac{\text{ต้นทุนคงที่}}{\text{กำไรส่วนเพิ่มตั้งน้ำหนัก}} \\
 &= \frac{100,000}{1,000} = 100 \text{ หน่วยรวม}
 \end{aligned}$$

(4) นั่นคือต้องจำหน่ายลินค้าทั้ง 3 แบบ ให้อย่างละ 100 หน่วย จึงจะคุ้มทุน

(5) ค่านวณยอดขายคุ้มทุน

$$\text{ราคาลินค้ารุ่นชูปเปอร์บีก} = 1,000 + 500 = 1,500$$

$$\text{ราคารุ่นกลาง} = 650 + 350 = 1,000$$

$$\text{ราคารุ่นเจ็วจอมพลัง} = 350 + 150 = 500$$

$$\begin{aligned}
 \therefore \text{ยอดขายคุ้มทุน} &= (1,500 \times 100) + (1,000 \times 100) + (500 \times 100) \\
 &= 300,000 \text{ บาท}
 \end{aligned}$$

(ศึกษาหลักการคำนวณจุดคุ้มทุนได้จากเนื้อหาบทที่ 4)

2. แนวตอนกิจกรรมการเรียนและแบบฝึกหัดบทที่ 1

กิจกรรมการเรียนที่ 1:

1. ราคาคือการกำหนดมูลค่าของผลิตภัณฑ์ในรูปของเงินตรา ที่ผู้ซื้อต้องจ่ายเพื่อการแลกเปลี่ยนผลิตภัณฑ์หน่วย

บทบาทของราคา มีดังนี้

- มีผลต่ออำนาจซื้อและพฤติกรรมการซื้อของผู้บริโภค
- มีผลต่อความอยู่รอด รายได้ และผลกำไรของกิจการ
- เป็นองค์ประกอบสำคัญที่มีผลต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวของผลิตภัณฑ์
- มีบทบาทต่อการจัดสรรงรภพยากรของระบบเศรษฐกิจ

- มีผลกำหนดความได้เปรียบในการแข่งขัน
2. สาเหตุที่การตัดสินใจด้านราคามีความสำคัญมากขึ้น ได้แก่
- ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว และการเพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์ใหม่
 - การเปลี่ยนแปลงด้านกฎหมาย
 - ความไม่แน่นอนด้านเศรษฐกิจ
 - ภาวะการแข่งขันรุนแรง
 - บทบาทและลักษณะเฉพาะของราคา

กิจกรรมการเรียนที่ 2:

1. การกำหนดราคาต้องสอดคล้องกับผลิตภัณฑ์ ช่องทางการจำหน่ายและการส่งเสริม การตลาด โดยราคาเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญ คล่องตัวมีผลกระทำโดยตรง และเห็นผลได้เร็วมากกว่าส่วนประสมการตลาดอื่น
2. ต้นทุนกำหนดราคาต่ำสุดที่เป็นไปได้ ในขณะที่ความต้องการซื้อของผู้บริโภคกำหนด เพดานราคา การแข่งขัน วัตถุประสงค์ขององค์การและกฎหมายมีผลต่อราคาให้สูง กว่าพื้นที่ต่ำของราคาหรือต่ำกว่าเพดานราคา
3. แนวทางแรก กำหนดราคาโดยมุ่งปัจจัยภายในองค์การ เช่น ครอบครุณต้นทุน ได้รับผลกำไรตามเป้าหมาย แนวทางที่สอง กำหนดราคาโดยมุ่งที่ลูกค้า กำหนดสินค้าที่ลูกค้ายอมรับและพอใจ แบบประเมินผลท้ายบท :

ส่วนที่ 1: ข้อ 1 (ช), ข้อ 2 (ง), ข้อ 3 (ข), ข้อ 4 (ก)

ส่วนที่ 2: แนวตอบคำ답 :

1. ราคามีความลับสนธิ์ต่อการรับรู้คุณค่าของผู้บริโภค สามารถใช้กลยุทธ์ราคาเพื่อการแข่งขัน เช่น กำหนดราคาต่ำกว่าเมื่อเทียบกับคุณค่าของผลิตภัณฑ์
2. การแข่งขันทำให้ต้องลดราคาลงมา กฎหมายควบคุมราคาสินค้าบางชนิดทำให้ไม่สามารถกำหนดราคาสูงกว่าราคากลุ่ม

3. แนวตอนกิจกรรมการเรียนและแบบฝึกหัดบทที่ 2

กิจกรรมการเรียนที่ 1 :

1. การตัดสินใจกำหนดนโยบายและกลยุทธ์ราคา ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ด้านราคาด้าน การตลาดและวัตถุประสงค์ขององค์การ ภายใต้จุดมุ่งหมายของบริษัท โดยต้องพิจารณา ถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพล โครงสร้างราคาถูกกำหนดขึ้น เพื่อนำไปปฏิบัติการในตลาด ภายใต้กรอบของนโยบายและกลยุทธ์ กระบวนการประเมินผล ทำให้สามารถแก้ไข ปรับปรุงการตัดสินใจและปฏิบัติการด้านราคาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น สามารถอธิบายโดย ภาพที่ 2-1
2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดราคา มีดังนี้
 - 2.1 ปัจจัยภายใน ได้แก่ นโยบายธุรกิจ, สภาวะขององค์การ, ต้นทุน, ผลิตภัณฑ์และส่วนปัจจัยการตลาดอื่น
 - 2.2 ปัจจัยภายนอก ได้แก่ ลูกค้า, ความต้องการซื้อ, การแข่งขัน, องค์การอื่น ที่เกี่ยวข้องในระบบการตลาด, เศรษฐกิจ, บทบาทของภาครัฐบาล และ จรรยาบรรณ (ภาพที่ 2-2)

กิจกรรมการเรียนที่ 2:

1. วัตถุประสงค์ด้านราคาประเทกต่าง ๆ ที่สรุปโดยภาพที่ 2-3
2. วัตถุประสงค์และเป้าหมายคือ สิ่งที่ธุรกิจต้องการบรรลุถึงและเป้าหมายคือวัตถุประสงค์ ในเชิงปริมาณ

กิจกรรมการเรียนที่ 3:

1. ทางเลือกต่าง ๆ แสดงโดยตารางที่ 2-1
2. ก. ตัวอย่างเช่น ร้านขายส่งทั่วไป ร้านค้าต่าง ๆ ทั่วไป ฯลฯ
- ช. ตัวอย่างเช่น ราคาอาหารในภัตตาคาร ราคainห้างสรรพสินค้า ชูเปอร์ มาเก็ต ฯลฯ
- ค. คอมพิวเตอร์โน๊อตบุ๊ค ค่าสมาชิกและค่าอุปกรณ์สนับสนุนฯลฯ

แบบประเมินผลท้ายบท

ส่วนที่ 1 : ประเมิน ข้อ 1 (ข) ข้อ 2 (ง) ข้อ 3 (ก) ข้อ 4 (ก) ข้อ 5 (ค)

ส่วนที่ 2 : แนวตوبคำคานอัตตัย

1. อธิบายถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดราคา ทั้งปัจจัยภายในและภายนอก
2. ก. วัตถุประสงค์ด้านราคาคือ ผลที่กิจการต้องการได้รับจากการตัดสินใจและดำเนินงานด้านราคา
 - ข. เป้าหมายของการกำหนดราคา คือ การระบุผลที่ต้องการ (วัตถุประสงค์) ของมาในเชิงปริมาณ ภายใต้กำหนดเวลาหนึ่ง ๆ
 - ค. นโยบายรากคือ กรอบแนวทางในการกำหนดและดำเนินงานด้านราคา
 - ง. กลยุทธ์ราคาคือ แนวทาง/วิธีการหลักในการดำเนินงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ ภายใต้กรอบนโยบาย
 - จ. ยุทธวิธีด้านราคาคือ กิจกรรมจำเพาะที่กำหนดและดำเนินการเพื่อให้กลยุทธ์ ราคาลุล่วงไปได้

4. แนวตوبกิจกรรมการเรียนและแบบฝึกหัดที่ 3

กิจกรรมการเรียนที่ 1 :

1. บทบาทของต้นทุนต่อการกำหนดราคาได้แก่ กำหนดพื้นฐานต้นทุน ช้อมูลต้นทุน ใช้ในการตัดสินใจด้านการผลิตและกำหนดราคา ต้นทุนจำแนกตามความสัมพันธ์กับล้วนธุรกิจได้แก่ ต้นทุนโดยตรง, ต้นทุนทางอ้อมที่สามารถจำแนกได้, ต้นทุนร่วม, ต้นทุนค่าเสียโอกาส, ต้นทุนที่เป็นเงินสดและไม่ใช้เงินสด ต้นทุนจำแนกตามความสัมพันธ์กับกิจกรรมของกิจการ ได้แก่ ต้นทุนผันแปร ต้นทุนคงที่ และต้นทุนกังผันแปรกังคงที่
2. ต้นทุนโดยตรงคือต้นทุนที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะกับผลิตภัณฑ์, แผนกงาน, โปรแกรม, เช็ตการขาย หรือลูกค้าหนึ่ง ๆ ต้นทุนทางอ้อมที่จำแนกได้ คือต้นทุนร่วมของผลิตภัณฑ์, แผนกขาย, โปรแกรม, เช็ตการขาย หรือลูกค้า ที่สามารถจำแนกได้อย่างสมเหตุสมผลว่า เป็นของ ส่วนใดเท่าใด

ต้นทุนร่วม คือต้นทุนซึ่ง ไม่สามารถจำแนกอย่างแน่ชัดว่า เป็นของส่วนธุรกิจใด ต้นทุนค่าเสียโอกาส คือ รายรับส่วนที่ เพิ่มขึ้นถ้านำทรัพยากรไปใช้ในทางเลือกอื่น ต้นทุนผันแปร คือ ต้นทุนซึ่งแปรเปลี่ยนไปตามระดับกิจกรรมในช่วงเวลาหนึ่ง ต้นทุนคงที่ คือต้นทุนที่ไม่ผันแปรไปตามระดับกิจกรรม ในช่วงเวลาหนึ่ง

กิจกรรมการเรียนที่ 2 :

1. คำตอบของนักศึกษาจะขึ้นอยู่กับตัวเลขต้นทุนและผลกำไรที่สมมติขึ้น โดยมีข้อเสนอแนะดังนี้
 - ก. วิธีกำหนดราคาโดยนวกเพิ่มจากต้นทุนเฉลี่ย มี 2 แนวทางคือ
 - (1) ตัวเลขต้นทุนผันแปรเฉลี่ย, ต้นทุนคงที่เฉลี่ยและกำไรต่อหน่วย และใช้สูตรตามสมการที่ 3-5
 - (2) ตัวเลขต้นทุนคงที่รวม ต้นทุนผันแปรรวมและกำไรหักห้ามที่ต้องการ การคำนวณใช้สูตรตามสมการที่ 3-6
 - ข. วิธีกำหนดราคาเพื่อให้ได้รับผลตอบแทนตามเป้าหมาย ต้องกำหนดต้นทุนต่อหน่วย อัตราผลตอบแทนที่ต้องการ (เบินเบอร์เซนต์) และเงินลงทุน การคำนวณใช้สมการที่ 3-9
 - ค. การกำหนดราคาแบบ Mark up on Selling Price กำหนดต้นทุนต่อหน่วย และอัตรากำไรที่ต้องการ (เบินเบอร์เซนต์) จากนั้นคำนวณโดยใช้สมการที่ 3-12

ส่วนราคาแบบ Mark up on Cost กำหนดต้นทุนต่อหน่วยและอัตรากำไรที่ต้องการ คำนวณโดยใช้สมการที่ 3-13 และ 3-14

กิจกรรมการเรียนที่ 3 :

1. ก. การกำหนดราคากลุ่มต้นทุนทั้งหมดที่เกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อม กิจการจึงจะดำเนินอยู่ได้ในระยะยาว ปัญหาสำคัญคือการจัดสรรต้นทุนทางอ้อม และต้นทุนร่วม เพื่อกำหนด "ต้นทุนทั้งหมด" ของผลิตภัณฑ์นั้น ๆ
- ข. การจำแนกต้นทุนที่เกี่ยวข้อง ใช้ในสถานการณ์ที่ไม่เหมาะสมสมกับการกำหนดราคา จากต้นทุนทั้งหมด แนวทางการจำแนกคือ (1) การพิจารณาถึงต้นทุนที่จะเกิด

ขึ้นในอนาคต ซึ่งจำเป็นมากสำหรับกิจการที่ต้นทุนสินค้ามีการเปลี่ยนแปลงเสมอ

(2) การวิเคราะห์ต้นทุนส่วนเพิ่มที่เปลี่ยนแปลงไปจากการตัดสินใจกำหนดราคา

ครั้งหนึ่ง ๆ ซึ่งส่วนมากเป็นต้นทุนผันแปร (3) การพิจารณาถึงต้นทุนที่หลักเลี้ยง

ได้ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับต้นทุนส่วนเพิ่ม จึงควรพิจารณาถึงต้นทุนส่วนเพิ่มที่หลัก

เลี้ยงได้ เช่น ต้นทุนดอกเบี้ยของเงินลงทุนที่จ้มในสินค้าคงคลัง เป็นต้น

ค. การพยายามตัดต้นทุนและราคา ทำให้ผู้บริหารมีข้อมูลในการกำหนดราคาให้สอด

คล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อม ต้นทุน และการแข่งขันโดยมี

เทคนิคการพยายามได้แก่ การวิเคราะห์แนวโน้มทางสถิติ, การใช้คุณภาพนิจ

และแบบจำลองสถานการณ์

แนวคิดสำคัญในการประเมินต้นทุนได้แก่ ระมัดระวังถึงการใช้ต้นทุนผัน

แปรเปลี่ยนอย่าง猛ด เพื่อประเมินต้นทุนสินค้าหน่วยเดียว ควรพิจารณาถึงต้นทุน

ค่าเสียโอกาส ระมัดระวังถึงสูตรการคำนวณค่าเสื่อมราคาทางบัญชีตลอดจน

การวิเคราะห์ต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดราคา

แบบประเมินผลทั้งหมด

ส่วนที่ 1 : ปรนัย ข้อ 1 (ง) ข้อ 2 (จ) ข้อ 3 (ก) ข้อ 4 (ช) ข้อ 5 (ค)

ส่วนที่ 2 : อัตนัย

1. แนวตอบอาจแตกต่างกันไป ดังนี้

- กรณีที่สนับสนุนแนวคิดแบบ Full Cost Pricing คือยกเหตุผลสนับสนุน เช่น ใช้ในการที่หัวไป เมื่อมีโอกาสทำได้ เพื่อการดำรงอยู่และการขยายตัวของธุรกิจ ในระยะยาว ฯลฯ และซึ่งให้เห็นว่า ภายใต้แนวคิดนี้ วิธีการคำนวณราคาแบบใด ก็จะเลือกใช้ เช่น ถ้าเป็นกิจการขายปลีก ใช้วิธี Mark up โดยให้อัตรากำไร เนี่ยงพอที่จะครอบคลุมต้นทุนอื่น ๆ ทั้งหมด เป็นต้น
- กรณีสนับสนุน แนวคิดการพิจารณาเฉพาะต้นทุนที่เกี่ยวข้อง เช่น วิธีกำหนดราคา จากต้นทุนผันแปร (ต้นทุนส่วนเพิ่ม) พิจารณาต้นทุนในอนาคต ต้นทุนที่หลักเลี้ยงได้ ต้องซึ่งคงที่ เช่น ในการมีสินค้าคงคลังมาก มีการแข่งขันรุนแรง ใช้ใน ระยะสั้น ต้นทุนสินค้าเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว ฯลฯ

- กรณีเห็นด้วยกับทั้ง 2 แนวคิด ต้องระบุให้อย่างถูกต้องว่าจะใช้แนวคิดใด ในสถานการณ์อย่างไรบ้าง และอธิบายแนวคิดและวิธีการและข้อดีข้อเสียของ วิธีทั้ง 2 แนวทางนี้ ให้อย่างถูกต้องอีกด้วย

2. ขอให้ศึกษาตัวอย่างที่ 3-11 ในหนังสือ

ในการนี้สามารถวิเคราะห์ต้นทุนและผลกำไรม่องทางเลือกทั้งสามได้ดังนี้

	ทางเลือกที่ 1 ลดราคาตัว 20%	ทางเลือกที่ 2 เบิดแสดงวันอาทิตย์	ทางเลือกที่ 3 เบิดแสดงเรื่องใหม่
1. ราคายield/ใบ	160	200	200
2. จำนวนผู้ชมเพิ่มขึ้น	150	250	300
3. รายได้ที่เพิ่มขึ้น(1)x(2)	24,000	50,000	60,000
4. หักรายได้จากการขายที่ เสียโอกาสไป	(40x300)	(100x200)	(50x200)
			10,000
5. รายได้เพิ่มขึ้นสุทธิ (3)-(4)	12,000	30,000	50,000
6. ต้นทุนการฝึกซ้อมเพิ่มขึ้น	-	-	20,000
7. ต้นทุนการแสดงเพิ่มขึ้น	-	10,000	10,000
8. ต้นทุนผู้แปลรับเพิ่มขึ้น	3,000	(150x20)=3,000	(250x20) = 5,000
9. ต้นทุนส่วนเพิ่มทั้งสิ้น (6)+(7)+(8)	3,000	13,000	35,000
10. กำไรสุทธิที่เพิ่มขึ้น	9,000	17,000	15,000

จะเห็นได้ว่าทางเลือกที่สอง คือ เพิ่มการแสดงรอบป่ายวันอาทิตย์ในละครเรื่องเดิม เป็นทางเลือกที่ดีที่สุดคือได้รับกำไรเพิ่มขึ้น 17,000 บาท

5. แนวคิดกิจกรรมการเรียนและแบบฝึกหัดบทที่ 4

กิจกรรมการเรียนที่ 1 :

1. การทราบอัตรากำไรส่วนเพิ่มทำให้คำนวณได้ว่าเมื่อยอดขายเปลี่ยนไป ผลกำไรจะเปลี่ยนไปอย่างไร รวมทั้งคำนวณราคาที่ควรกำหนดซึ่งได้

2. อัตรากำไรส่วนเพิ่ม 40% หมายความว่า สินค้ามีต้นทุนต้นแบบ 60% ของราคางานค้า
นั่นคือทุก ๆ 1 บาทของยอดขาย จะมีส่วนไปปัดเชยต้นทุนคงที่ได้ 40 สตางค์

3. คำตอบจะขึ้นอยู่กับค่าต่าง ๆ ที่นักศึกษาสมมติขึ้น โดย

สมการที่ 4-1 ต้องสมมติกำไรส่วนเพิ่มและราคาก่อต้นทุน

สมการที่ 4-2 ต้องสมมติค่ารายรับและต้นทุนต้นแบบรวม

สมการที่ 4-3 สมมติอัตรากำไรส่วนเพิ่ม (หรือใช้ตัวเลขจากที่คำนวณได้จาก

สมการที่ 4-1, 4-2) และยอดขายส่วนเพิ่ม

สมการที่ 4-4 สมมติอัตรากำไรส่วนเพิ่มและต้นทุนต้นแบบต่อหน่วย

กิจกรรมการเรียนที่ 2 :

1. ก. ความสำคัญของการวิเคราะห์จุดคุ้มทุนต่อการกำหนดราคาได้แก่

○ ทำให้ทราบว่าระดับราคาที่นั้น ต้องจำหน่ายสินค้าได้อย่างน้อยเท่าใด
จึงจะไม่ขาดทุน

○ ทราบว่าถ้าตัดสินใจเปลี่ยนแปลงราคา จะเกิดผลกระทบต่อรายได้ กำไร
และจุดคุ้มทุนอย่างไร

ช. จุดคุ้มทุนได้มาจาก การหารต้นทุนคงที่รวมด้วยกำไรส่วนเพิ่ม

กรณีลินค้าชนิดเดียว

คำนวณปริมาณขายคุ้มทุน จะหารต้นทุนคงที่ด้วยกำไรส่วนเพิ่ม (P-VC)

ต่อหน่วย

คำนวณยอดขายคุ้มทุนจะหารต้นทุนคงที่ด้วยอัตรากำไรส่วนเพิ่ม

กรณีลินค้าหลายชนิด

คำนวณปริมาณขายคุ้มทุน หารต้นทุนคงที่ด้วยกำไรส่วนเพิ่มต่อหน่วยที่

ถ่วงน้ำหนัก

คำนวณยอดขายคุ้มทุน หารดันทุนคงที่ด้วยอัตรากำไรส่วนเพิ่มต่อหน้าหนัง

2. การตั้งราคาแบบบวกเพิ่มจากราคาขาย ด้วยอัตรากำไร 25% หมายถึงว่าในราคากำไร

1 บาท เป็นต้นทุน .75 บาท เป็นกำไร .25 บาท แสดงว่าอัตรากำไรส่วนเพิ่มของลินค้าเท่ากับ .25 หรือ 25% ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ยอดขายชั้นต่อไปที่จะไม่ขาดทุน} &= \text{ต้นทุนคงที่} \\ (\text{ยอดขายคุ้มทุน}) &= \text{อัตรากำไรส่วนเพิ่ม} \\ &= \underline{100,000} \text{ บาท} \\ &,25 \\ &= 400,000 \text{ บาท} \end{aligned}$$

กิจกรรมการเรียนที่ 3 :

1. ก. การขึ้นราคาลินค้า ทำให้กำไรส่วนเพิ่มสูงขึ้น ดังนี้ ยอดขายคุ้มทุนจะลดลง
- ข. การลดราคาทำให้กำไรส่วนเพิ่มของทุกกิจการลดลง ดังนี้ยอดขายคุ้มทุนต้องสูงขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กิจการที่มีกำไรส่วนเพิ่มต่ำอยู่แล้ว การลดราคา ยังทำให้กำไรส่วนเพิ่มลดลงมากกว่ากิจการที่มีกำไรส่วนเพิ่มสูงกว่า ดังนั้นผลก็คือ ยอดขายคุ้มทุนใหม่ของกิจการนี้จะเพิ่มขึ้นในสัดส่วนที่สูงกว่า
- ค. ถ้าต้นทุนผันแปรต่อหน่วยลดลง โดยราคายังคงที่ นั่นคือกำไรส่วนเพิ่มจะสูงขึ้น ในเมื่อต้นทุนคงที่ไม่เปลี่ยน ดังนี้ยอดขายคุ้มทุนจะต่ำลง
- ง. การขึ้นราคาทำให้กำไรส่วนเพิ่มสูงขึ้น ในขณะที่ต้นทุนคงที่เพิ่มขึ้น ยอดขายคุ้มทุนจะเพิ่มหรือลดขึ้นอยู่กับว่า "ปริมาณการขายเปลี่ยนแปลงเพื่อให้คุ้มทุนอันเป็นผลจากการเปลี่ยน" กับ "ความเปลี่ยนแปลงในต้นทุนคงที่/กำไรส่วนเพิ่มต่อหน่วยใหม่" ว่ารายการใดจะมากกว่ากัน ถ้าอิทธิพลจากการเปลี่ยนแปลงราคา มีมากกว่า จุดคุ้มทุนจะต่ำลง ถ้าอิทธิพลจากการเพิ่มของต้นทุนมีมากกว่า จุดคุ้มทุนจะเพิ่มขึ้น (ขอให้ทบทวนหัวข้อที่ 3.4 อีกครั้งถ้ายังไม่เข้าใจ)
- จ. การลดราคาและต้นทุนคงที่เพิ่มขึ้น
การลดราคาทำให้กำไรส่วนเพิ่มลดลง จุดคุ้มทุนย่อมสูงขึ้น ในขณะที่ต้นทุนคงที่เพิ่มขึ้นก็ส่งผลในทางเดียวกัน คือ จุดคุ้มทุนสูงขึ้น ดังนั้น ผลคือจุดคุ้มทุนสูงขึ้น

อย่างแน่นอน

2. เดิมมีอัตรากำไรส่วนเพิ่ม = 30% (ทราบจากที่ซ้อมลนกกว่าตั้งราคาโดยบวกกำไร 30% ของราคากาย) ราคากายเดิม = 100 บาท เราคำนวณโดยใช้สมการที่ 4-15 ในหัวข้อ 3.5 การคำนวณการเปลี่ยนแปลงของผลกำไร มีซ้อมล่าว่า

ปริมาณการขายที่เปลี่ยนแปลงแท้จริงคือ 450 หน่วย

ลดราคาง 10% ดังนั้น กำไรส่วนเพิ่มต่อหน่วยใหม่คือ 20% หรือ 20 บาท

$$\text{ตั้งนี้ ผลกำไรที่เปลี่ยนแปลง} = (450 - 500) \times 20 \text{ บาท}$$

$$= -50 \times 20$$

$$= -1,000 \text{ บาท}$$

แบบประเมินผลท้ายบท

ส่วนที่ 1 : ปrynay ช้อ 1 (ง) ช้อ 2 (ก) ช้อ 3 (ค) ช้อ 4 (ช) ช้อ 5 (ช)

ส่วนที่ 2 : อัตนัย

1. การทราบกำไรส่วนเพิ่มทำให้สามารถคาดคะเนผลกำไร ณ ระดับราคาและปริมาณการขายต่าง ๆ ทั้งในกรณีที่ราคาเปลี่ยนแปลงไปหรือต้นทุนเปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นช้อมูลพื้นฐานในการวิเคราะห์จุดคุ้มทุนต่อไป ซึ่งการวิเคราะห์จุดคุ้มทุนเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจผลิต, วางแผนและควบคุมกำไร จำเป็นต่อการวิเคราะห์ผลของการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงราคา รวมทั้งทำให้สามารถศึกษาถึงผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงต้นทุนต่าง ๆ ได้อีกด้วย

2. ขั้นตอนการหาจุดคุ้มทุนกรณีผลิตภัณฑ์หลายชนิด มีดังนี้

- (1) คาดคะเนจำนวนหน่วยของผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด
- (2) เทียบหาสัดส่วนของส่วนผสมการขาย เพื่อให้เป็นตัวถ่วงน้ำหนัก
- (3) คำนวณกำไรส่วนเพิ่มถ่วงน้ำหนักของผลิตภัณฑ์แต่ละตัวแล้วนำรวมกัน
- (4) คำนวณหาจุดคุ้มทุน จากสูตรที่ 4-7 หรือ 4-8
- (5) คำนวณหาปริมาณขายหรือยอดขายคุ้มทุนของผลิตภัณฑ์แต่ละตัว

6. แนวตอนกิจกรรมการเรียนและแบบประเมินผลท้ายบทที่ 5

กิจกรรมการเรียนที่ 1 :

1. SES หมายถึงลักษณะทางสังคมและเศรษฐกิจของบุคคล (Socio-Economic Status) ซึ่งสามารถจำแนกจากรายได้ สุนทรียะความเป็นอยู่ อาชีพ ตำแหน่งหน้าที่ การศึกษา เป็นต้น
2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความไวต่อราคา ได้แก่
 - ความเป็นเอกลักษณ์ของผลิตภัณฑ์
 - ความตระหนักรูปแบบ
 - ความยากลำบากในการเปลี่ยนเที่ยบ
 - มูลค่าและสัดส่วนของค่าใช้จ่ายในการซื้อ
 - ผลประโยชน์สุดท้าย
 - ความสัมพันธ์ของราคาและคุณภาพ
 - ผลของสินค้าคงคลัง
 - ผลของเงินลงทุนจะมีผลต่อความต้องการซื้อ
3. ความยึดหยุ่นต่อราคา หมายถึงอัตราการเปลี่ยนแปลงของความต้องการซื้อเมื่อราคาเปลี่ยนแปลงไป สามารถคำนวณได้โดยใช้สมการต่อไปนี้

$$Ed = \frac{\% \text{ การเปลี่ยนแปลงในจำนวนหน่วยที่ขาย}}{\% \text{ การเปลี่ยนแปลงในราคา}} \quad (\text{หรือความต้องการซื้อ})$$

หรือใช้สมการที่ 5-1

นอกจากนี้ความยึดหยุ่นในระยะสั้นและระยะยาวมีความแตกต่างกันเนื่องจากปัจจัยบางประการ เช่น การใช้เวลาในการทราบถึงลักษณะและผลของเงินลงทุนจะทำให้ความยึดหยุ่นในระยะสั้นมีค่าสูงกว่า

การสมมติตัวเลขเพื่อลองคำนวณค่าความนำจะเป็น ผลลัพธ์ที่ได้จะแตกต่างกันไป โดยการสมมติตัวเลขให้อยู่ในพื้นฐานของกฎของเดีมานด์ ที่ราคาและความต้องการซื้อมีความสัมพันธ์ในทางตรงกันข้าม

กิจกรรมการเรียนที่ 2 :

1. สามารถสรุปถึงเทคนิคการวิจัยเพื่อวัดความไวต่อราคา ได้ดังนี้
 - 1.1 ตารางสรุปวิธีการทั้งหมด ทำได้เช่นเดียวกับตารางที่ 5-5
 - 1.2 ลักษณะโดยสรุปของวิธีการต่าง ๆ มีดังนี้
 - การรวมรวมข้อมูลการขาย คือรวมรวมข้อมูลยอดขายสินค้าของกิจการ ในช่วงเวลาหนึ่ง เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงของยอดขายจากการเปลี่ยนแปลงราคา
 - ข้อมูลจากการตรวจสอบร้านค้า คือ การศึกษาข้อมูลการขายจากร้านค้าปลีก ต่าง ๆ
 - ข้อมูลจากกลุ่มผู้บริโภค คือการศึกษาข้อมูลการซื้อสินค้าของผู้บริโภคแต่ละราย ในกลุ่มตัวอย่างที่ได้กำหนดหรือกลุ่มขึ้นมา
 - การศึกษาพฤติกรรมการซื้อในร้านค้า คือการศึกษาพฤติกรรมการซื้อของผู้บริโภคในร้านค้าที่คัดเลือกให้เป็นร้านทดลอง โดยมิให้ผู้บริโภครู้ตัว
 - การศึกษาพฤติกรรมการซื้อในห้องทดลอง คือการสร้างสถานที่ร้านค้า จำลองขึ้น เชิญให้ผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่างเข้าไปเลือกซื้อสินค้าโดยมิให้เขารู้ว่ากำลังศึกษาสินค้าตัวใด
 - การสอบถามโดยตรงคือการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างถึงราคากี่บาทเมื่อจะจ่ายสำหรับผลิตภัณฑ์นั้น ๆ
 - การสำรวจพฤติกรรมการตอบสนองด้านการซื้อ คือการสัมภาษณ์ผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่างเพื่อสำรวจแนวโน้มความตั้งใจซื้อในระดับราคาต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้น
 - การจำลองสถานการณ์การซื้อ คือการสร้างสถานการณ์ในการวิจัยโดยใช้อุปกรณ์ประกอบต่าง ๆ พร้อมทั้งการใช้คำถามของนักวิจัยเพื่อให้ผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่างระบุถึงความพึงพอใจและความตั้งใจในการซื้อสินค้าได้ใกล้เคียงกับพฤติกรรมที่จะเกิดขึ้นจริงมากที่สุด
 - การวิเคราะห์แบบพิจารณาawan เป็นการทำข้อมูลโดยออกแบบคำถามที่อ่อนโยน ถิงคุณสมบัติที่สำคัญของผลิตภัณฑ์ เพื่อให้ผู้บริโภคได้ตัดสินใจเลือกผลิตภัณฑ์หรือ

คุณสมบัติที่เข้าพอใจ

กิจกรรมการเรียนที่ 3 :

1. ผู้บริโภคความเต็มใจที่จะซื้อถ้าเขารับรู้ว่าผลิตภัณฑ์มีคุณค่า ซึ่งคุณค่าผลิตภัณฑ์กำหนดโดยคุณประโยชน์ คุณภาพ คุณสมบัติของผลิตภัณฑ์ ตราสินค้าและร้านจำหน่าย รวมทั้งจากราคาของผลิตภัณฑ์ทั้งราคาแท้จริงและราคาก่ออิง นอกจากนี้ ยังมีการเปรียบเทียบคุณค่าต่อราคากองผลิตภัณฑ์ เขาจะเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ที่มีคุณค่าต่อราคากลางกว่า (เช่น ๆ ราคาก่ออิง จะซื้อผลิตภัณฑ์ที่เขารับรู้ว่ามีคุณค่าสูงกว่า) ดังนั้นราคากลางเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการประเมินคุณค่าผลิตภัณฑ์ที่สูงนำไปสู่ความเต็มใจและการตัดสินใจซื้อนั้นคือราคากลาง ทำให้ผู้บริโภคเห็นว่าสินค้ามีคุณค่าสูง แต่ขณะเดียวกัน ถ้าราคากลางเกินกว่าคุณค่าที่ผู้ซื้อประเมินจากปัจจัยอื่น ๆ จนทำให้คุณค่าต่อราคากองผลิตภัณฑ์นั้นต่ำกว่าผลิตภัณฑ์อื่น ผู้บริโภคอาจไม่ซื้อสินค้า ดังนั้นในการกำหนดราคา ต้องสร้างความสมดุลระหว่างราคากับคุณค่าของผลิตภัณฑ์ และถ้าต้องการจำหน่ายในราคากลาง ต้องสามารถสร้าง "คุณค่า" ที่สูงกว่าให้เกิดขึ้นในการรับรู้ของผู้ซื้อให้ได้ก่อนจะประสบผลสำเร็จตามกลยุทธ์นี้
2. นักศึกษาจะพนเห็นด้วยอย่างช่องของการตั้งราคาโดยใช้เลขคี่และเลขคู่อยู่มากมายในห้องตลาด ในผลิตภัณฑ์หลายชนิดอาจเหมือนกับเนื้อหาที่อธิบายในตำรา แต่จะพบว่ามีอยู่ เช่นกันที่อาจแตกต่างไปจากในตำราได้
3. ราคาก่ออิง คือราคากับผู้ซื้อรับรู้ว่าอยู่ต่ำกว่ามาตรฐานหรือเหมาะสมสมสำหรับผลิตภัณฑ์นั้น ๆ ข้อมูลที่มีผลต่อการสร้างราคาก่ออิงในใจของผู้ซื้อได้แก่ ราคากลางบัญชีของผลิตภัณฑ์, ราคานอดีตที่เข้าจำได้ และองค์ประกอบอื่น ๆ ในการซื้อ ผู้บริโภคจะเต็มใจซื้อสินค้า ถ้าเห็นว่า ราคาก่ออิงกิจเสนาชายไม่สูงกว่าราคาก่ออิงที่เขามีอยู่ในใจ แต่นักการตลาดสามารถมีอิทธิพลต่อราคาก่ออิงนี้ได้ เช่นการเพิ่มรายการผลิตภัณฑ์ราคาสูงในสายผลิตภัณฑ์ จะทำให้ราคาก่ออิงของผู้บริโภคสูงขึ้น เขายังรู้สึกว่าราคากลางค่ารายการอื่น ๆ ถูกลงและมีความต้องการซื้อมากขึ้น การกำหนดราคาต่ำ อาจทำให้ราคาก่ออิงต่ำ และล้าบากต่อการซื้อราคากลางค้า เนื่องจากผู้ซื้อไม่ยอมรับราคาใหม่ที่สูงกว่าราคาก่ออิงเดิมนั้น อย่างไรก็ได้การสร้างองค์ประกอบ

บางอย่าง เช่น สถานที่จำหน่าย สร้างคุณค่าของผลิตภัณฑ์มีส่วนทำให้ราคาอ้างอิงของผู้ซื้อสูงขึ้น ทำให้เกิดการสามารถจำหน่ายในราคาสูงขึ้นได้

แบบประเมินผลท้ายบท

ส่วนที่ 1 : ปัจจัย ช้อ 1 (ช) ช้อ 2 (ค) ช้อ 3 (ก) ช้อ 4 (ง) ช้อ 5 (ง)

ส่วนที่ 2 : อัตนัย

1. หลักการกำหนดราคา โดยมุ่งที่ลูกค้า ต้องพิจารณาถึงสิ่งต่อไปนี้

1. ลักษณะของกลุ่มนิยมด้านประชากรศาสตร์และลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม
2. ลักษณะทางจิตวิทยาด้านราคา ได้แก่ ความไวต่อราคา การรับรู้ด้านราคา โดยเข้าใจถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลกำหนดความไวต่อราคากองผู้ซื้อ เข้าใจกระบวนการ การรับรู้ของผู้บริโภคในการประเมินผลภัณฑ์และการตัดสินใจ เพื่อทราบถึงบทบาทของราคา
3. ถ้าต้องการประเมินค่าหรือวัดค่าความไวต่อราคานิ่ง นำช้อมูลมาใช้ในการตัดสินใจ และกำหนดราคาสามารถทำการวิจัยตลาดในรูปแบบหนึ่ง ได้ที่เหมาะสม (รายละเอียดในการตอบคำถามที่มากกว่านี้สามารถทบทวนจากเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง และบททวนจากการเรียน)

2. สำหรับลินค้าประเภทคงทน และเป็นลินค้าที่กำลังอยู่ในชั้นการพัฒนา ควรทำการศึกษาโดยวิธีในกลุ่มของการศึกษาความพึงพอใจและความตั้งใจซื้อจริง (ไม่สามารถวิจัยในแบบของการศึกษาพฤติกรรมการซื้อจริง เนื่องจากผลิตภัณฑ์ยังไม่ได้นำออกสู่ตลาด) โดยอาจเป็นการศึกษาวิธีที่ไม่คุ้นเคย เงื่อนไขการทดลอง ได้แก่ การสอนตามโดยตรงและการสำรวจพฤติกรรมการตอบสนองด้านการซื้อ หรือเป็นวิธีการความคุ้นเคย เงื่อนไขการทดลอง ได้แก่ การจำลองสถานการณ์การซื้อ หรือแบบพิจารณารวมก็ได้ หันนิชชันอยู่กับวัตถุประสงค์ของการวิจัย เวลาและงบประมาณในการวิจัย ในคำตอบควรอธิบายลักษณะสำคัญของการวิจัยแต่ละแบบด้วย (ขอให้ทบทวนเนื้อหาและแนวโน้ม กิจกรรมการเรียนที่ 2 อีกครั้ง)

7. แนวคิดกิจกรรมการเรียนและแบบประเมินผลท้ายบทที่ 6

กิจกรรมการเรียนที่ 1 :

1. การวิเคราะห์และคาดหมายพฤติกรรมของคู่แข่งขัน ควรศึกษาถึงลีงต่อไปนี้
 - ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ นโยบายและกลยุทธ์การตลาด จุดเด่น จุดด้อยของคู่แข่งขัน
 - วิเคราะห์การกำหนดราคาของคู่แข่งขัน ว่าใช้กลยุทธ์ราคา เช่นใด และจะดำเนินกลยุทธ์ต่อเนื่องไปนานเพียงใด
 - ประเมินความเข้มข้นของการแข่งขันด้านราคาในธุรกิจ
2. ผลจากการสังเกตถึงลักษณะ โครงสร้างการแข่งขัน จะพบว่ามีตัวอย่างของกิจการที่เข้าช่วยตลาดกิจการแข่งขันกันผูกขาด และตลาดผู้ชายน้อยราย อุปทานกว่า ตัวอย่างของกิจการผูกขาดและกิจการที่อยู่ในตลาดแข่งขันสมบูรณ์ และควรจะสามารถระบุถึงผลิตภัณฑ์ที่เป็นคู่แข่งขันโดยตรง ได้ไม่น้อยกว่า 3 คู่ ตัวอย่างเช่น เครื่องสำอาง เครื่องประดับ และมือถือ รถยนต์ สลับซันนี่ และรถยกต์แลนเซอร์ แคมร์ ห้างสรรพสินค้า เดอะมอลล์ รามคำแหง และห้างเซ็นทรัลหัวหมาก เป็นต้น และจะพบเห็นผลิตภัณฑ์หรือกิจการที่เป็นคู่แข่งขันในทางอ้อม คู่แข่งขันในวงกว้าง และคู่แข่งขันที่มุ่งลูกค้ากลุ่มเดียวกัน ได้ทั่วไป เช่นกัน

กิจกรรมการเรียนที่ 2 :

1. แนวทางหนึ่งในการสรุปลักษณะการกำหนดราคาเพื่อการแข่งขันแบบต่าง ๆ คือ สรุปเช่นเดียวกับตารางที่ 6-1 หรือนักศึกษาอาจเขียนสรุปแบบการกำหนดราคาแบบต่าง ๆ จากเนื้อหาในตำราเป็นข้อ ๆ ก็ได้
2. กระบวนการประเมินสรุปได้โดยภาพที่ 6-1 และควรอธิบายเพิ่มเติมแผนภาพนี้ โดยสรุปจากเนื้อหาในหัวข้อ 2.3.2
3. ลักษณะการกำหนดราคาแบบรวมมือ มากเกิดขึ้นในธุรกิจที่การแข่งขันในตลาดเป็นแบบตลาดผู้ชายน้อยราย เช่นในอุตสาหกรรมน้ำมัน บุนชิเมนต์ ธุรกิจธนาคารพาณิชย์ (เช่นการกำหนดอัตราดอกเบี้ย ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ จะใกล้เคียงกัน) เป็นต้น

กิจกรรมการเรียนที่ 3 :

1. ขั้นตอนการวิเคราะห์ก่อนร่วมประมูลมีดังนี้
 - (1) ผู้จัดขายตกลงประسังค์และความต้องการของบริษัทต่อการประมูลราคา
 - (2) กำหนดเกณฑ์การวิเคราะห์โดยดูจากปัจจัยต่าง ๆ อาทิเช่น ความชำนาญของบุคลากร, กำลังการผลิต, คู่แข่งขัน ฯลฯ
 - (3) กลั่นกรองว่าสมควรเข้าร่วมประมูลงานหรือไม่
2. คำตوبนที่ได้รับขึ้นอยู่กับค่าที่สมมติขึ้น หลักการทั่วไปในการสมมติตัวเลขคือ ณ ราคาสูง ความน่าจะเป็นในการชนะประมูลควรจะต่ำกว่า ณ ราคาต่ำ และความน่าจะเป็นในทุกระดับราคา รวมกันเท่ากับ 1

แบบประเมินผลท้ายบท

ส่วนที่ 1 : ปรนัย ช้อ 1 (ค) ช้อ 2 (ง) ช้อ 3 (ช) ช้อ 4 (ค) ช้อ 5 (ช)

ส่วนที่ 2 : อัตนัย

1. ขั้นตอนที่ยกลำบากที่สุด ควรจะเป็นขั้นตอนการคาดคะเนความน่าจะเป็นในการชนะ การประมูล ทั้งนี้เนื่องจากต้องอาศัยข้อมูลต่าง ๆ ซึ่งหาได้ลำบาก มิใช่ข้อมูลที่มีเปิดเผยอยู่ทั่วไป รวมทั้งต้องอาศัยวิจารณญาณของผู้ตัดสินใจประกอบกับความรู้ความเข้าใจในการคำนวณทางสถิติและเนื่องจากข้อมูลความน่าจะเป็นนี้ เป็นส่วนสำคัญมากต่อ การกำหนดราคาประมูลที่เหมาะสม
2. ควรจะเป็นรูปแบบกำหนดราคาต่ำกว่าผู้นำตลาด เช่น ราคานายโอลกาส (ใช้ราคาเป็นเครื่องมือในการแข่งขัน) เนื่องจากเชื่อว่ากิจการใหญ่จะไม่สนใจการจำหน่ายในราคาต่ำของกิจการ เนื่องจากเป็นกิจการเล็ก ๆ คงไม่กระทบต่อยอดขายของกิจการใหญ่ และคาดว่าผู้ซื้อมีความไวต่อราคา การใช้ราคาต่ำจะดึงดูดใจลูกค้าระดับกลางและระดับล่าง ได้ดี (ถ้าเป็นกรณีที่คาดว่าลูกค้ามีความไวต่อราคายุ่นอย ควรใช้ราคาแบบปรับตาม) รวมทั้งลินค้ามีคุณลักษณะด้อยกว่า จึงไม่เหมาะสมที่จะใช้ราคาแบบปรับตาม

8. แนวต่อนกิจกรรมการเรียนแหล่งเรียนรู้ที่ 7

กิจกรรมการเรียนที่ 1 :

1. กลยุทธ์ผลิตภัณฑ์และราคาในชั้นต่าง ๆ มีดังนี้

1.1 ชั้นแนะนำ

ปรับปรุงผลิตภัณฑ์ให้ได้มาตรฐาน อาจใช้ราคากลางหรือต่ำกว่าปกติ

1.2 ชั้นเจริญเติบโต

พัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ เน้นคุณลักษณะเด่นและการบริการทบทวนโดยนาย

และกลยุทธ์ราคา ให้เหมาะสมกับการขยายตัว

1.3 ชั้นอึดตัว

พัฒนาปรับปรุงผลิตภัณฑ์ในรูปลักษณ์ใหม่ ๆ ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์

กำหนดราคาเท่าคู่แข่งหรือราคาต่ำเพื่อกัดกันคู่แข่งชัน

1.4 ชั้นแตกต่าง

ยกเลิกผลิตภัณฑ์บางตัวที่ไม่คุ้มค่า ใช้กลยุทธ์ตัวราคาหรือชั้นราคากลุ่มค้า

บางส่วนจะรักษาตัวอยู่มาก

2. ตัวอย่างของผลิตภัณฑ์ที่อยู่ในระยะแนะนำ ได้แก่ น้ำผลไม้พร้อมดื่ม, รถ妍ต์อุ่นได

ผลิตภัณฑ์ในระยะเจริญเติบโต ได้แก่ ผงซักฟอกสูตรเข้มข้น, นมเปรี้ยว

ผลิตภัณฑ์ในระยะอึดตัว ได้แก่ หม้อหุงข้าวไฟฟ้า, ผัดลม

ผลิตภัณฑ์ในระยะแตกต่าง ได้แก่ ลูกคิด, แผ่นเหลียง

กิจกรรมการเรียนที่ 2 :

1. 1.1 ราคajeาชตลาด คือการกำหนดราคาสินค้าต่ำเมื่อเทียบกับคุณค่า หรือให้ล้วนลง

แก่ผู้ซื้อย่างมากในระยะแนะนำ ควรใช้เมื่อ

- ผลิตภัณฑ์ไม่มีลักษณะเด่น และหาสินค้าทดแทนได้ง่าย

- กลุ่มลูกค้ามีความไวต่อราคามาก

- มีวัตถุประสงค์ต้องการเข้าตลาดอย่างรวดเร็ว

1.2 ราคាដักดวงกำไร คือการตั้งราคาสินค้าไว้สูงเมื่อเทียบกับคุณค่าของผลิตภัณฑ์

ควรใช้เมื่อ

- ผลิตภัณฑ์มีลักษณะพิเศษแตกต่างจากลินค้าอื่น
 - ผู้บริโภคใช้ราคาเป็นเครื่องบ่งชี้คุณภาพของผลิตภัณฑ์
 - หากลิตรภัณฑ์ลดแทนได้ยาก
2. ขั้นตอนการกำหนดราคาผลิตภัณฑ์ใหม่ มีดังนี้
- 2.1 คัดเลือกตลาดเป้าหมาย
 - 2.2 คาดคะเนดีمانต์และช่วงราคาก่อนซื้อยอมรับ
 - 2.3 คาดคะเนต้นทุน
 - 2.4 พิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างราคา-ปริมาณและผลกำไร
 - 2.5 กำหนดกลยุทธ์ราคา
 - 2.6 กำหนดราคาเฉพาะเจาะจง
- กิจกรรมการเรียนที่ 3 :
1. แนวทางการประเมิน ทำโดยการตอบคำถามต่อไปนี้
 - 1.1 มีบางส่วนของตลาดที่ต้องการผลิตภัณฑ์ที่มีคุณลักษณะเฉพาะและยินดีจ่ายเงินเพิ่มขึ้นเพื่อผลิตภัณฑ์หรือไม่
 - 1.2 กิจการมีความพร้อมในการปฏิบัติตามกลยุทธ์การสร้างความแตกต่างในผลิตภัณฑ์ได้หรือไม่
 - 1.3 กลุ่มผู้บริโภค มีความไวต่อราคาย่างไร
 - 1.4 กิจการกล้าที่จะทุ่มเททรัพยากรเพื่อสร้างความเป็นผู้นำด้านต้นทุนหรือไม่ 2. ในระยะเจริญเติบโตและอีเมตัว ราคามีแนวโน้มลดลงเนื่องจากเหตุผลดัง ๆ ได้แก่
 - การมีคู่แข่งมากขึ้น และผู้บริโภคคำนึงถึงราคาเพิ่มขึ้น
 - วัตถุประสงค์ขององค์กรในการขยายหรือรักษาส่วนครองตลาด
 - ต้นทุนเฉลี่ยของกิจการต่างลงเนื่องจากประสบการณ์ ต้นทุนคงที่ได้รับชดเชยหมดแล้ว หรือมีการประหยัดจากขนาดการผลิต

แบบประเมินผลท้ายบท

ส่วนที่ 1 : ปัրนัย ข้อ 1 (ค) ข้อ 2 (ช) ข้อ 3 (ก) ข้อ 4 (ช) ข้อ 5 (ช)

ส่วนที่ 2 : อัตนัย

1. แนวทางการปรับโครงสร้างราคาในระยะผลิตภัณฑ์อิ่มตัว มีดังนี้
 1. การแยกชุดของผลิตภัณฑ์และการบริการออกจำหน่าย
 2. อาจลดราคาผลิตภัณฑ์ลง
 3. ทบทวนโครงสร้างของต้นทุน โดยวิเคราะห์ต้นทุนส่วนเพิ่มให้สัมพันธ์กับยอดขาย ของผลิตภัณฑ์ เต็มรายการ ในแต่ละส่วนตลาด เพื่อทราบถึงความสามารถในการทำกำไรของผลิตภัณฑ์
 4. การขยายสายผลิตภัณฑ์
 5. ทบทวนนโยบายการจัดจำหน่าย
2. หลักการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลกำไรและปริมาณคือการวิเคราะห์จุดคุ้มทุน ในแต่ละระดับราคา โดยสร้างกราฟแสดงจุดคุ้มทุนและผลกำไรในแต่ละระดับราคา ภายใต้ยอดขายต่าง ๆ เพื่อให้เห็นภาพชัดเจนว่า ณ ระดับราคาใดให้ผลกำไรได้มากที่สุด ซึ่งเมื่อพิจารณาถึงกำลังการผลิตของกิจการ จะสามารถตั้งราคาที่เหมาะสมได้ ซึ่งในการวิเคราะห์ดังกล่าวต้องสามารถคาดคะเนต้นทุนในระดับยอดขายต่าง ๆ ได้ (อาจแสดงภาพ Profit-volume break even chart ประกอบกับตารางคำนวณ ผลกำไรในแต่ละระดับราคาประกอบการอธิบาย)

9. แนวทางกิจกรรมการเรียนและแบบประเมินผลท้ายบทที่ 8

กิจกรรมการเรียนที่ 1 :

1. ลักษณะการกำหนดราคาซึ่งแสดงความสัมพันธ์กับผลิตภัณฑ์คือการกำหนดราคาสาย ผลิตภัณฑ์ ซึ่งมีประเด็นสำคัญต่อไปนี้
 - 1.1 แนวคิดการกำหนดราคาสายผลิตภัณฑ์ ต้องกำหนดราคาผลิตภัณฑ์ต่ำสุด ผลิตภัณฑ์ ราคาสูงสุด และกำหนดความแตกต่างของราคาผลิตภัณฑ์อื่นในสายผลิตภัณฑ์
 - 1.2 จากลักษณะการรับรู้ด้านราคา ทำให้การเปลี่ยนแปลงระดับราคาผลิตภัณฑ์นั้น ได้ หรือการเพิ่มผลิตภัณฑ์ที่มีราคาสูงหรือต่ำเข้ามา มีผลต่อราคาอ้างอิงที่ผู้บริโภค ใช้ในการประเมินคุณค่าผลิตภัณฑ์ตั้งกรณีของกลยุทธ์แบบ Trading up และ Trading down

- 1.3 การกำหนดราคาเชิงระดับหรือแนวระดับราคา คือการแบ่งส่วนตลาดโดยกำหนด
ราคากลิตภัยแต่ละรายการให้แตกต่างกันหลายระดับราคา
- 1.4 การกำหนดราคาผลิตภัยที่เกี่ยวเนื่องกัน ได้แก่ กำหนดราคาผลิตภัยที่คัดแยก
กำหนดราคาผลิตภัยใช้ปัจจุบัน
- 1.5 การกำหนดราคาผลิตภัยข่ายควบ ซึ่งเป็นการขายผลิตภัยตั้งแต่ 2 รายการ
ขึ้นไปร่วมกันเป็นชุด ในราคารวมซึ่งต่ำกว่าการซื้อแยกแต่ละรายการ เพื่อ
เพิ่มยอดขายโดยรวมอันเป็นการกระตุ้นความต้องการในสายผลิตภัย
- 1.6 ลักษณะอื่น ๆ ได้แก่การกำหนดราคัส่องตอน การกำหนดราคาผลิตภัยพ留意
ได้และการเลือกผลิตภัยเป็นตัวเลี้ยงสัลละ
2. นักศึกษาควรจะได้พบเห็นตัวอย่างของประเด็นการกำหนดราคา แบบต่าง ๆ มากมาย
แตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับตลาดที่นักศึกษาสังเกตและวิเคราะห์ ดังเช่น
- การขายควบ กรณีขายลินค้า 2 ชนิดคู่กัน จะพบได้ง่ายในห้างสรรพสินค้า
ชุบเปอร์มาร์เก็ตทั่วไป การขายลินค้ามากกว่า 2 ชนิดร่วมกัน ต้องสังเกตใน
ธุรกิจอื่น ๆ เช่นในการจำหน่ายลินค้าคงทนที่มีอุปกรณ์ประกอบหลักชนิด หรือใน
ธุรกิจบริการต่าง ๆ
 - การกำหนดราคัส่องตอน พบได้มากในการตั้งราคาภัณฑ์บริการ กิจการ
สาธารณูปโภคทั่วไป
 - การกำหนดราคาเชิงระดับควรพบเห็นในกิจการทั่วไปทั้งจำหน่ายลินค้า และ
บริการ เช่น ค่าบริการตัดผม เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย เป็นต้น

กิจกรรมการเรียนที่ 2 :

1. ผลของการโฆษณาที่มีต่อระดับความไวต่อราคา โดยทั่วไปแล้วสำหรับผลิตภัยที่ราคา
ค่อนข้างต่ำ การโฆษณาจะช่วยเพิ่มความไวต่อราคาง่ายด้วยชื่อและเนื้อหาด้วย
สำหรับผลิตภัยที่ราคาสูง คุณภาพและชื่อเสียงดี การโฆษณาจะช่วยลดระดับความไว
ต่อราคาง่ายด้วย
2. แนวทางการใช้ราคาเป็นเครื่องมือส่งเสริมการตลาด ได้แก่
 - 2.1 ใช้ราคาเป็นลิ้งนั่งชี้ถังคุณภาพและภาพพจน์ของผลิตภัย

2.2 ใช้ราคาเป็นเครื่องการส่งเสริมการขาย ทั้งการลดราคาแบบแอบแฝงและลดราคาโดยตรง อาทิ เช่น การให้ส่วนลดนิเศษ การแจกคูปองส่วนลด การคืนกำไร การใช้ราคาเป็นสีสูงใจให้เกิดการทดลองซื้อ เป็นต้น เมื่อสังเกตจากธุรกิจต่าง ๆ การใช้ราคาเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงคุณภาพและภาพพจน์ของผลิตภัณฑ์ จะพบในผลิตภัณฑ์ที่จำหน่ายแก่ผู้บริโภคกลุ่ม ชั้นกลางค่อนข้างสูงขึ้นไปมากกว่ากรณีที่เป็นลูกค้าระดับล่าง เช่นในสถานบริการมีระดับ รถยนต์ราคาสูง เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายชั้นดี เป็นต้น สำหรับตัวอย่างของการใช้ราคาเป็นเครื่องมือส่งเสริมการขาย จะพนมากในกิจการค้าปลีก ประเภทห้างสรรพสินค้า ชุปเนื้อร์มาร์เก็ตทั่วไป

กิจกรรมการเรียนที่ 3 :

1. ราคามีความสัมพันธ์กับการจัดจำหน่าย ดังนี้

1.1 ควรเลือกช่องทางการจำหน่ายที่เหมาะสมกับระดับราคาของผลิตภัณฑ์ ได้แก่

- ผลิตภัณฑ์ราคาต่ำ ใช้ช่องทางการจำหน่ายแบบ Intensive distribution
- ผลิตภัณฑ์ราคาสูง มีคุณลักษณะพิเศษ ใช้ช่องทางจำหน่ายแบบ Exclusive distribution
- ผลิตภัณฑ์ที่ต้องมีการให้บริการ ใช้ช่องทางแบบ Selective distribution หรือ ช่องทางของบริษัทเอง

1.2 ใช้ราคาเป็นเครื่องมือบริหารช่องทางการตลาด ได้แก่

- ใช้โครงสร้างส่วนลดเป็นการกระตุนจูงใจ และสร้างความร่วมมือแก่สมาชิกคนกลาง
- กำหนดราคาขายชั้นต่ำ เพื่อจัดปัญหาการตัดราคาระหว่างคนกลางรายต่าง ๆ
- กำหนดเพดานราคาขายปลีก เพื่อมิให้คนกลางจำหน่ายในราคาสูงกว่าที่ควรแบบประเมินผลท้ายบท

ส่วนที่ 1 : ปรนัย ข้อ 1 (ง) ข้อ 2 (ค) ข้อ 3 (ง) ข้อ 4 (ก) ข้อ 5 (ช)

ส่วนที่ 2 : อัตนัย

1. การกำหนดราคาต้องให้สัมพันธ์สอดคล้องกับส่วนประสมการตลาดอื่นๆ น่องจากราคานี้เป็นเพียงองค์ประกอบหนึ่ง ย่อมไม่สามารถที่จะผลักดันให้บรรลุวัตถุประสงค์ทางการตลาดได้โดยลำพัง ต้องกระทำไปพร้อมกับองค์ประกอบอื่นๆ และการสร้างความสอดคล้องชองทุกองค์ประกอบ เป็นเรื่องสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง

สามารถแสดงความสัมพันธ์ระหว่างราคากับส่วนประสมการตลาดอื่นๆ ได้โดยการอธิบายถึงหลักการกำหนดราคาสายผลิตภัณฑ์ในกรณีต่าง ๆ รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างราคากับการโฆษณาการใช้พนักงานขาย การส่งเสริมการขาย ตลอดจนราคากับการจัดจำหน่าย (ใน การตอบคำถามจริงควรสรุปประเด็นสำคัญของความสัมพันธ์ระหว่างราคากับปัจจัยต่อไปนี้เพิ่มเติมขึ้น โดยศึกษาจากแนวโน้มของกิจกรรมการเรียนได้ในส่วนหนึ่ง)

10. แนวตอนกิจกรรมการเรียนและแบบประเมินผลท้ายบทที่ 9

กิจกรรมการเรียนที่ 1

1. สรุปองค์ประกอบและแนวคิดการกำหนดโครงสร้างราคาได้ดังนี้

1.1 องค์ประกอบของโครงสร้างราคา ได้แก่ รายการราคาพื้นฐาน, นโยบายส่วนลด, ระยะเวลาและเงื่อนไขการชำระเงิน การสั่งมูลและการโอนกรรมสิทธิ์, การคิดค่าเช่านสั่ง

1.2 แนวคิดการกำหนดโครงสร้างราคา ต้องคำนึงถึงความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ และกลุ่มเป้าหมาย ตลอดจนความสามารถในการแข่งขันรวมทั้งการเปลี่ยนแปลงราคา โดยกำหนดให้สอดคล้องกับกลยุทธ์การตลาดอื่นๆ

2. สรุปลักษณะการให้ส่วนลดแบบต่าง ๆ ดังนี้

2.1 ส่วนลดการค้า คือการลดราคาเป็นเบอร์เซ็นต์ต่าง ๆ จากราคากำหนดไว้ให้แก่คุณกลุ่มที่กำหนดไว้

2.2 ส่วนลดปริมาณ คือจำนวนเงินที่ยอมให้ผู้ซื้อหักจากราคากำหนดไว้ เมื่อซื้อถึงปริมาณที่กำหนด เพื่อกระตุ้นให้ผู้ซื้อซื้อลินค์ภายในปริมาณมากขึ้น หรือซื้อจากผู้ขายเพียงแห่งเดียว

2.3 ส่วนลดเงินสด คือส่วนลดจากการขาย ที่ให้แก่ผู้ซื้อที่ชำระเงินภายในกำหนด

เวลา เนื่องจากให้ผู้ซื้อชำระเงินค่าสินค้าเร็วขึ้น

- 2.4 ส่วนยอมให้ เป็นการให้ส่วนลดจากราคาสินค้าให้แก่ผู้ซื้อในลักษณะต่าง ๆ ได้แก่ การนำสินค้ามาแลก, การส่งเสริมการตลาดแก่ผลิตภัณฑ์ของผู้ขาย
- 2.5 ส่วนลดตามฤดูกาล คือส่วนลดที่ให้แก่ผู้ซื้อที่ซื้อผลิตภัณฑ์ในช่วงที่ขายได้น้อย สอดคล้องกับแนวคิด peak-load pricing ทำเพื่อกระตุ้นความต้องการในบางช่วงเวลาให้สูงขึ้น เหมาะสำหรับกิจการที่ความต้องการซื้อผันผวน หรือซึ่งลงตามช่วงเวลาหรือฤดูกาล
- 2.6 ส่วนลดลักษณะอื่น เช่นส่วนลดเนื่องส่งเสริมการขาย, ส่วนลดแก่สมาชิกหรือพนักงานของกิจการ เป็นต้น

กิจกรรมการเรียนที่ 2 :

1. สรุปสาขาวิชาดังนี้

1.1 ต้นทุนของผู้ขายที่ลดลง ถ้าผู้ซื้อรับข้อเสนอส่วนลดปริมาณได้แก่

- ค่าใช้จ่ายในการขนส่งและการจัดการคำสั่งซื้อ
- ได้ส่วนลดจากการซื้อวัสดุคุณภาพมาก
- ต้นทุนการเก็บรักษาสินค้าคงคลัง

1.2 องค์ประกอบของโครงสร้างส่วนบุคคล ได้แก่

- ปริมาณการซื้อชั้นต่ำที่จะได้รับส่วนลด
- ลำดับชั้นและปริมาณการซื้อสูงสุดที่จะได้รับส่วนลดแตกต่างกัน
- อัตราส่วนลดที่ให้แก่แต่ละลำดับชั้น

1.3 แบบจำลองส่วนลดปริมาณ

หลักการพื้นฐาน : นิจารณาข้อเสนอส่วนลดปริมาณที่เหมาะสม โดยวิเคราะห์หัวค้านผู้ซื้อและบริษัทผู้ขาย ได้แก่

- (1) ต้นทุนของผู้ซื้อที่จะเพิ่มขึ้นจากการซื้อในปริมาณมาก เปรียบเทียบกับส่วนลดที่เข้าจะได้รับ วิเคราะห์โดยใช้สมการต้นทุนผู้ซื้อ คือสมการที่ 9-1 หรือสูตรการคำนวณการสั่งซื้อที่ประยุกต์ (E.O.Q.) ดังสมการที่ 9-2
- (2) ต้นทุนของบริษัทผู้ขายที่จะลดลงจากการขายได้มากขึ้นเมื่อ เปรียบเทียบ

กับรายได้ที่ลดลงจากการให้ส่วนลดปริมาณ

จากการวิเคราะห์ตัวเลขต้นทุนของทั้ง 2 ฝ่ายที่เปลี่ยนไป จากการให้ส่วนลดปริมาณ จะทำให้ใช้คุณภาพในการกำหนดส่วนลดปริมาณได้เหมาะสมยิ่งขึ้น

1.4 รูปแบบการให้ส่วนลดปริมาณ ได้แก่

- ส่วนลดที่คิดจากปริมาณ
- ส่วนลดที่คิดจากการสั่งซื้อ
- ส่วนลดเป็นขั้น ๆ
- การคิดราคาสองส่วน

2. ประเด็นสำคัญของการกำหนดส่วนลดเงินสด ได้แก่

2.1 องค์ประกอบของส่วนลดเงินสดและนโยบายเครดิต ได้แก่

- อัตราส่วนลด
- ระยะเวลาการให้เครดิต
- วงเงินเครดิต
- กลุ่มลูกค้าที่ได้รับส่วนลด

2.2 วัตถุประสงค์ การให้ส่วนลด เงินสด ได้แก่

- กระตุ้นการชำระเงินของลูกค้าให้เร็วขึ้น
- ลดความเสี่ยงของหนี้สูญ หนี้เสียและค่าใช้จ่ายในการเก็บเงินติดตามหนี้ลูกค้า
- ปฏิบัติตามธรรมเนียมของอุตสาหกรรม

2.3 แบบจำลองส่วนลดเงินสด

เสนอแนวคิดการสร้างสมดุลระหว่างต้นทุนที่เพิ่มขึ้นจากการให้ส่วนลดและผลประโยชน์ที่ได้จากการให้ส่วนลดเงินสดและขยายเครดิตการค้าโดยเปรียบเทียบผลกำไรจากการดำเนินการเมื่อยังไม่มีส่วนลด (สมการที่ 9-4) กับสมการกำไรเมื่อมีการให้ส่วนลดเงินสด (สมการที่ 9-5 สมการที่ 9-6) จากการวิเคราะห์สมการกำไรตามแบบจำลองนี้ทำให้ได้ข้อคิดว่า กิจการจะได้รับกำไรเพิ่มขึ้นจากการใช้นโยบายส่วนลดเงินสดและเครดิตก็ต่อเมื่อกำหนดให้ดีมานด์

เพิ่มขึ้นมากพอที่จะชดเชยกับต้นทุนที่เพิ่มขึ้นจากการขยายเครติตการค้า
นอกจากนี้คือการวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ระหว่างอัตราความต้องการซื้อ
กับการให้ส่วนลดเงินสดและเครดิตการค้า ซึ่งพบว่าโดยทั่วไปการให้ส่วนลด
เงินสดเพิ่มขึ้นหรือการขยายเวลาให้เครดิต จะทำให้ต้นทุนเพิ่มขึ้น ในอัตรา^{ที่ไม่คงที่}

3. รูปแบบของราคารวมค่าขนส่ง มีดังนี้

- 3.1 ราคายาแยกเดียว เช่น ราคาวง周转ไปรษณีย์, ค่าบริการสั่งพัสดุภายในประเทศ, ราคานั้นลือพิมพ์รายวัน, ราคายาปลีกน้ำมันเชื้อเพลิง
- 3.2 ราคายาหลายเขต เช่น ราคายาปลีกน้ำมันเชื้อเพลิง
- 3.3 ราคา F.O.B. จุดหมายปลายทาง
- 3.4 ราคากลาง

กิจกรรมการเรียนที่ 3 :

1. มาตรการของกระทรวงพาณิชย์ ในส่วนของคณะกรรมการกลางกำหนดราคลินค้าและป้องกันการผูกขาด คือการกำหนดรายการลินค้าควบคุมและมีมาตรการต่าง ๆ เกี่ยวกับราคลินค้าควบคุมดังนี้
 - 1.1 มาตรการกฎหมาย ได้แก่ การให้ผู้จำหน่ายแสดงราคายาปลีก, ให้แจ้งปริมาณสถานที่เก็บรักษา, ควบคุมการชนข้าย้ายและการจำหน่าย, ให้แจ้งราคายาปลีกแก่ทางราชการ และกำหนดราคายาสูงสุด
 - 1.2 มาตรการบริหาร คือการขอความร่วมมือจากผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าให้แจ้งการปรับราคลินค้าต่อกรรมการค้าภายใน มี 2 กรณีคือ ให้แจ้งก่อนปรับราคา 20 วันทำการ และให้แจ้งหลังปรับราคา 15 วันทำการ ตัวอย่างลินค้าควบคุมในปัจจุบันได้แก่รถจักรยานยนต์ รถยนต์นั่งขนาดไม่เกิน 1600 ซีซี น้ำตาลราย, น้ำมันพืช, ผงซักฟอก, เหล็กเล้ม เป็นต้น (รายละเอียดเกี่ยวกับลินค้าและมาตรการควบคุมศึกษาได้จากภาคผนวก)
2. ตัวอย่างการกำหนดราคา กันว่าไม่เป็นการปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณที่ดีได้แก่
 - 2.1 ตัดราคาเพื่อกำลังคู่แข่งขันรายย่อย

- 2.2 ตั้งราคาสูงเกินกว่าคุณค่าสินค้าโดยเจตนาหลอกลวงผู้บริโภคและต้องการ
กำไรสูงเกินควร
- 2.3 เจตนาจำกัดปริมาณการผลิตในสินค้าจำเป็น ที่ตนผูกขาดอยู่ เพื่อปรับราคา
สูงขึ้น
3. สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงราคาของกิจกรรมดังนี้
- 3.1 สาเหตุที่ต้องปรับราคาสูงขึ้นได้แก่
 1. ต้นทุนเพิ่มขึ้น
 2. วัตถุประสงค์ด้านกำไร เมื่อผลิตภัณฑ์เริ่มติดตลาด
 3. ความต้องการซื้อเพิ่มขึ้น
 4. ภาวะเศรษฐกิจ
 - 3.2 สาเหตุสำคัญของการลดราคาได้แก่
 1. ต้องการใช้ราคาเป็นเครื่องมือส่งเสริมการขาย
 2. ภาวะการแข่งขันรุนแรง
 3. ความต้องการซื้อลดลง

แบบประเมินผลท้ายบท

ส่วนที่ 1 : ปัจจัย ช้อ 1 (ง) ช้อ 2 (ช) ช้อ 3 (ก) ช้อ 4 (ค) ช้อ 5 (ง)

ส่วนที่ 2 : อัตตั้ย

$$1. \text{ ก. ส่วนลดการค้า} = 600 \times 30 = 180 \text{ บาท}$$

ส่วนลดเนื่องจากการส่งเสริมตลาดของผู้จำหน่าย :

$$\text{ส่วนแรก} = (420 \times 10) = 42 \text{ บาท}$$

$$\text{ส่วนหลัง} = [(420-42) \times 0.05] = 18.9 \text{ บาท}$$

$$= 60.9 \text{ บาท}$$

$$\therefore \text{ส่วนลดการค้าและส่วนลดเนื่องจากการตลาด} = 240.9 \text{ บาท}$$

$$\text{ช. ส่วนลดเงินสด } 3\%$$

$$= [600-240.9] \times 0.03 = 10.77 \text{ บาท}$$

$$\text{ค. จำนวนเงินสุทธิที่ผู้ขายได้รับ/หน่วย}$$

$$= 600 - 240.9 - 10.77 = 348.33 \text{ บาท}$$

2. 2.1 ส่วนลดการค้า

วัตถุประสงค์ (1) เพื่อกระตุ้นจูงใจ การทำงานของคนกลางหรือพนักงาน

ขาย

(2) เป็นผลตอบแทนที่ต้องให้แก่คนกลางหรือพนักงานขาย

วิธีการ ให้ส่วนลดการค้าแก่คนกลางประเภทต่าง ๆ อย่างเหมาะสม
โดยดูจากต้นทุนการตลาดของคนกลาง ปริมาณการจำหน่าย
อัตราส่วนลดที่กิจการอื่น ๆ ได้แก่คนกลาง เช่น ผู้แทนจำหน่าย
ผู้ค้าส่งควรได้รับส่วนลดในอัตราที่ต่ำกว่าผู้ค้าปลีก ถ้าต้องการ
จูงใจคนกลางอาจต้องให้ส่วนลดที่มากกว่าคู่แข่ง

2.2 ส่วนลดปริมาณ

วัตถุประสงค์ (1) กระตุ้นให้ผู้ซื้อซื้อในปริมาณมากขึ้น

(2) ต้องการให้ซื้อจากบริษัทเท่านั้น

วิธีการ สำหรับการบรรลุวัตถุประสงค์ข้อแรกใช้ส่วนลดปริมาณแบบไม่สะสม
การพิจารณาส่วนลดว่าควรเป็นเท่าใดอาจวิเคราะห์โดยใช้แบบ
จำลองส่วนลดปริมาณและรูปแบบการให้ส่วนลดทำได้หลายวิธี
เช่น ให้ส่วนลดเป็นขั้น ๆ สำหรับวัตถุประสงค์ข้อ 2 ใช้ส่วนลด
ปริมาณแบบสะสมการพิจารณาด้านอื่น ๆ เช่นเดียวกันกับข้อแรก

2.3 ส่วนลดเงินสด

วัตถุประสงค์ (1) กระตุ้นให้ชำระเงินเร็วขึ้น

(2) กระตุ้นให้ซื้อมากขึ้น

วิธีการ วัตถุประสงค์ข้อแรกให้อัตราส่วนลดเงินสดที่จูงใจให้ชำระเงิน
ในกำหนดที่จะได้ส่วนลด เช่น 3/7 ได้ส่วนลดถึง 3% ถ้าชำระ
ภายใน 7 วัน

ข้อสอง ขยายระยะเวลาเครดิตให้นานขึ้น เช่น 2/10 net 60

ให้เวลาชำระเงินได้นานถึง 60 วัน เพื่อจูงใจให้ซื้อในปริมาณมากขึ้นเนื่องจากเห็นว่าให้เครดิตนาน ตั้งนั้นจึงควรใช้ร่วมกับส่วนลดปริมาณคือกำหนดเงื่อนไขว่าจะได้รับส่วนลดหรือได้เครดิตการค้านานก็ต่อเมื่อ ซื้อถังปริมาณที่กำหนดไว้เป็นต้น

3. บทบาทของรัฐบาลที่สำคัญคือ การออกแบบกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้ง โดยตรงและทางอ้อม รวมทั้งการมีผลให้ความเห็นชอบ อนุมัติต่อการกำหนดราคากิจกรรมทางประเพณี กฎหมายที่มีผลโดยตรงคือ พ.ร.บ.กำหนดราคาลินค้าและป้องกันการผูกขาด พ.ศ.2522 ซึ่งการปฏิบัติตามกฎหมายนี้หน่วยงานรับผิดชอบโดยตรงคือกระทรวงพาณิชย์ (โดยการทำงานของคณะกรรมการกำหนดราคากิจกรรมค้าและป้องกันการผูกขาด ทั้งส่วนกลางและภูมิภาค) ได้ควบคุมโดยการกำหนดรายการลินค้าควบคุม ผู้ผลิตหรือนำเข้าที่อยู่ในข่ายลินค้าควบคุม ต้องศึกษาว่าภาคราชการมีมาตรการอย่างใดบ้างในการควบคุม เนื่องจากมาตรการที่ใช้หนักเบาแตกต่างกันในลินค้าแต่ละตัว เนื่องจากปฏิบัติได้อย่างถูกต้องไม่ขัดต่อกฎหมายเบื้องหน้าในทางอ้อม ได้แก่กฎหมายที่ส่งผลต่อต้นทุนของกิจการ เช่น ภาษีศุลกากร ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีสรรพสามิตร ภาษีเหล่านี้เก็บจากลินค้า บางประเภทและเก็บจากลินค้าแต่ละประเภทในอัตราแตกต่างกัน (ยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มที่เก็บ 7%) และอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ นักการตลาดต้องทราบว่าลินค้าที่ตนรับผิดชอบมีภาระภาษีได้บ้าง และติดตามการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ กรณีของการที่ต้องให้รัฐบาลมีมติ อนุมัติ ให้ความเห็นชอบ ต่อราคากิจกรรมซึ่งมักเกิดกับกิจกรรมสาธารณูปโภค สาธารณูปการที่เกี่ยวข้องกับประชาชนจำนวนมาก หรือกิจกรรมรัฐวิสาหกิจ

11. แนวตอนกิจกรรมและแผนประเบนผลักดันที่ 10

กิจกรรมการเรียนที่ 1 :

- ประเด็นที่แตกต่างในการกำหนดราคากิจกรรม นั้นดังนี้
 1. ราคามีความสับสนมากกว่า เนื่องจากราคานั้นจริงที่ผู้ซื้อต้องจ่ายมากกว่าราคاضั้นฐาน อาจเกี่ยวข้องกับกระบวนการประมูลราคา เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์

อันที่ใช้ร่วมกัน

- 1.2 ความต้องการซื้อลินค้าอุตสาหกรรม เป็นตามาตรสืบเนื่อง
 - 1.3 มีผู้เกี่ยวข้องในกระบวนการซื้อจำนวนมากกว่า และกระบวนการตัดลินใจมีเหตุผลมากกว่า
 - 1.4 นโยบายส่วนลด เป็นองค์ประกอบสำคัญและจำเป็นในโครงสร้างราคาที่ขาดไม่ได้เช่น ส่วนลดการค้า ส่วนลดปริมาณ และส่วนลดเงินสด
 - 1.5 อาจจำหน่ายในแบบการให้เช่า
 - 1.6 ประเด็นการคิดราคาโดยระหว่างแผนงานในองค์การ
2. การกำหนดอัตราค่าเช่า ควรพิจารณาถึงลักษณะดังนี้
1. ต้นทุนลินค้า
 2. อายุการใช้งานของลินค้า
 3. มูลค่าซาก
 4. ค่าเสื่อมราคา
 5. ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เช่น ค่าประกันภัย ภาษี คูแลรักษา ซ่อมแซมและอื่น ๆ
 6. ค่าเสียโอกาส
 7. อัตราเงินเฟ้อ
 8. ผลตอบแทนที่กิจการควรจะได้รับ

กิจกรรมการเรียนที่ 2

1. วิธีการและกระบวนการกำหนดราคาลินค้าเกษตรกรรมได้แก่

- 1.1 วิธีการกำหนดราคาในทางปฏิบัติ มีดังนี้
 1. การต่อรองตัวต่อตัว
 2. การกำหนดราคาย่างมีระบบ
 3. การกำหนดราคาโดยฝ่ายบริหาร
 4. การรวมตัวกันเพื่อต่อรองราคา
- 1.2 กระบวนการกำหนดราคา ดังนี้
 1. กรณีของลินค้าที่ซื้อขายโดยเสรี

2. กรณีลินค้าเกษตรที่มีระบบการตลาดแบบผู้ผลิต
2. มาตรการของรัฐบาล เกี่ยวกับนโยบายราคาลินค้าเกษตร ได้แก่
- 2.1 การรับซื้อ
 - 2.2 การประกันราคา
 - 2.3 การรับจำนำลินค้า
 - 2.4 การควบคุมการส่งออก
 - 2.5 การควบคุมการนำเข้า
 - 2.6 การกำหนดราคาจำหน่ายในประเทศ
 - 2.7 การอุดหนุนรายลินค้า
- แบบปรับเปลี่ยนผลท้ายบท
- ส่วนที่ 1 : ปธนย ช้อ 1 (ข) ช้อ 2 (ค) ช้อ 3 (ง) ช้อ 4 (ค) ช้อ 5 (ข)
- ส่วนที่ 2 : อัตนัย
1. ประเด็นสำคัญในการพิจารณา ได้แก่
 - 1.1 วิเคราะห์ผลประโยชน์ผลิตภัณฑ์ต่อสูญค้า ในด้านผลประโยชน์ด้านหน้าที่ ด้านการปฏิบัติงาน ด้านการเงิน และด้านบุคลากร
 - 1.2 วิเคราะห์ต้นทุนของสูญค้า ในการเป็นเจ้าของและใช้ประโยชน์จากผลิตภัณฑ์ ตามช่วงเวลาต่าง ๆ ในอนาคต
 - 1.3 วิเคราะห์ความไวต่อราคากองผู้เกี่ยวข้องในการตัดสินใจซื้อ
 2. แนวทางที่เกษตรกรจะทำได้ ได้แก่
 - 2.1 การติดตามศึกษาข้อมูลข่าวสารการตลาดเกี่ยวกับลินค้า เช่น การเคลื่อนไหวของราคา แนวโน้มการส่งออก ปริมาณการผลิตและความต้องการของตลาด
 - 2.2 นำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนการผลิต เลือกผลิตลินค้าที่ได้ราคา (คาดคะเน ราคาในอนาคต เมื่อผลผลิตของเรามีอุปสงค์ตลาด มีใช้ดูจากราคาในปัจจุบันที่เรากำลังจะเริ่มผลิต) และเลือกผลิตลินค้าที่ตรงกับความต้องการของตลาด
 - 2.3 ใช้แนวคิดการแปรรูปผลผลิต หรือการเก็บรักษาไว้จำหน่ายในช่วงที่มีราคาดีกว่า
 - 2.4 พัฒนาคุณภาพลินค้าโดยใช้ความรู้ทางเกษตรแผนใหม่

12. ແນວດອນແລະ ເລຍແນນປ່າສົງເມີນພລັງການເຮັດວຽກ

ສ່ວນທີ 1 ປ່ານຍ ດຳວັດທີ່ດູກຕ້ອງມືດັ່ງນີ້

ຫ້ອ 1 (ງ)	ຫ້ອ 11 (ຄ)	ຫ້ອ 21 (ອ)	ຫ້ອ 31 (ຄ)	ຫ້ອ 41 (ງ)
ຫ້ອ 2 (ກ)	ຫ້ອ 12 (ອ)	ຫ້ອ 22 (ຄ)	ຫ້ອ 32 (ອ)	ຫ້ອ 42 (ມ)
ຫ້ອ 3 (ງ)	ຫ້ອ 13 (ກ)	ຫ້ອ 23 (ອ)	ຫ້ອ 33 (ຄ)	ຫ້ອ 43 (ມ)
ຫ້ອ 4 (ງ)	ຫ້ອ 14 (ຄ)	ຫ້ອ 24 (ຄ)	ຫ້ອ 34 (ງ)	ຫ້ອ 44 (ກ)
ຫ້ອ 5 (ອ)	ຫ້ອ 15 (ມ)	ຫ້ອ 25 (ອ)	ຫ້ອ 35 (ອ)	ຫ້ອ 45 (ກ)
ຫ້ອ 6 (ງ)	ຫ້ອ 16 (ຈ)	ຫ້ອ 26 (ຄ)	ຫ້ອ 36 (ຄ)	ຫ້ອ 46 (ອ)
ຫ້ອ 7 (ຄ)	ຫ້ອ 17 (ຄ)	ຫ້ອ 27 (ອ)	ຫ້ອ 37 (ງ)	ຫ້ອ 47 (ຄ)
ຫ້ອ 8 (ອ)	ຫ້ອ 18 (ຄ)	ຫ້ອ 28 (ກ)	ຫ້ອ 38 (ອ)	ຫ້ອ 48 (ອ)
ຫ້ອ 9 (ກ)	ຫ້ອ 19 (ງ)	ຫ້ອ 29 (ຄ)	ຫ້ອ 39 (ກ)	ຫ້ອ 49 (ອ)
ຫ້ອ 10 (ກ)	ຫ້ອ 20 (ຄ)	ຫ້ອ 30 (ກ)	ຫ້ອ 40 (ກ)	ຫ້ອ 50 (ຄ)

ສ່ວນທີ 2 ອັດນຍ

1. ຜູ້ກໍານົດຕາຄາຕ້ອງຄໍານິດປັຈຍ໌ທີ່ເກີຍວ້ອງທັງກາຍໃນແລະກາຍນອກດັ່ງນີ້

1. ປັຈຍ່າຍໃນ ໄດ້ແກ່

1.1 ຕັ້ນຖຸນ ພິຈາრຸາສິ່ງນາທາຂອງຕັ້ນຖຸນແລະກາກຳນົດຕັ້ນຖຸນທີ່ເກີຍວ້ອງເພື່ອໃຫ້ທຽບຕັ້ນຖຸນທັງໝົດຂອງລືນຄ້າ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກຳນົດຕັ້ນຖຸນທີ່ເກີຍວ້ອງ “ໃນບາງສັນການກ່ອຍຢ່າງດູກຕ້ອງໄກລ້າເດີຍທີ່ສຸດ ອາຈໃຊ້ວິທີກໍານົດຕາຄາມຸ່ງທີ່ຕັ້ນຖຸນ ເປັນຈຸດເຮັມຕົ້ນໃນການຕັ້ງຕາຄາ”

1.2 ພລິຕິກັນທີ່ມີຄວາມລັ້ນພັ້ນທຶນຮັບຕາຄາມາກ ຕ້ອງພິຈາරຸາສິ່ງຄຸນລັກຜະນະຕ່າງໆ ຂອງພລິຕິກັນທີ່ກໍານົດຕາຄາພລິຕິກັນທີ່ຕ່າງໆ ໃນສາຍພລິຕິກັນທີ່ອ່າຍ່າງເໜັກລົມ ຮວມທັງຕາຈະແຕກຕ່າງກັນໄປໃນແຕ່ລະຫັນຂອງວົງຈາຊື່ວິຕິພລິຕິກັນທີ່

1.3 ການສ່ວນເສີມການຕາດແລະ ຊ່ອງກາງການຈຳຫັນຍ່າຍ

1.4 ນໂຍບາຍຫຼວກິຈ ແລະ ວັດທະນາປະສົງກົດໝາຍ

2. ปัจจัยภายนอก ที่สำคัญได้แก่

2.1 การแข่งขัน ลักษณะ โครงสร้างของตลาดและระดับการแข่งขันมีอิทธิพลต่อการกำหนดราคาในหลายประดิษฐ์

2.2 ลูกค้า ในด้านความต้องการซื้อ ลักษณะของกลุ่มลูกค้า ในด้านสังคมและเศรษฐกิจ รวมถึงลักษณะทางจิตวิทยาด้านราคา

2.3 ข้อจำกัด ในการกำหนดราคาก่อน ๆ ที่สำคัญคือ กว้างมากต้องศึกษาว่าสินค้าที่รับผิดชอบอยู่ เช้าช่วยสินค้าควบคุมตามประกาศของคณะกรรมการกลางกำหนดราคางานหรือไม่ ถ้าเป็นสินค้าควบคุมต้องศึกษาถึงมาตรการที่ภาครัฐกำหนดไว้ เพื่อปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง รวมถึงศึกษาแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของกฎหมายภาษีอากรอื่น ๆ ที่จะส่งผลต่อต้นทุนของสินค้าอีกด้วย

2. Model	สัดส่วนการขาย (%)	อัตรากำไรส่วนเพิ่ม %CM	กำไรส่วนเพิ่มต่อหน่วยนัก (W.CM)
A	.12	0.3	.12 x .3 = .036
B	.16	0.33	.16 x .33 = .053
C	.32	0.36	.32 x .36 = .115
D	.24	0.40	.24 x .40 = .096
E	.16	0.42	.16 x .42 = .067

$$(1) \text{ ตั้งน้ำ } W.CM = .036 + .053 + .115 + .096 + .067 \\ = 0.37$$

$$(2) \text{ ปริมาณขายคุ้มทุน (BES) } = \frac{100,000}{0.37} \\ = 270,270 \text{ บาท}$$

หมายเหตุ สัดส่วนการขายของลินค้ารายการต่าง ๆ คำนวณได้ดังตัวอย่างปริมาณขาย

$$\text{ลินค้า A} = \frac{15,000}{125,000} = 0.12$$

(125,000 คือผลรวมของปริมาณขายทุกรายการ)

$$\begin{aligned} \text{อัตรากำไรส่วนเพิ่มลินค้า A} &= \frac{\text{กำไรส่วนเพิ่ม}}{\text{ราคา}} \\ &= \frac{6}{20} = 0.30 \end{aligned}$$

(3) เมื่อจำนวนการขายเปลี่ยนแปลงไป

Model	สัดส่วนการขาย (%)	อัตรากำไรส่วนเพิ่ม %CM	กำไรส่วนเพิ่ม ถ่วงน้ำหนัก (W.CM)
A	0.32	.3	.096
B	0.32	.33	.105
C	0.08	.36	.028
D	0.16	.40	.064
E	0.12	.42	.050

$$W.CM = .34$$

$$\therefore BES = \frac{100,000}{.34} = 294,117 \text{ บาท}$$

3. (1) ขั้นตอนการกำหนดราคาลินค้า มีดังนี้

1. กำหนดตลาดเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ของการกำหนดราคา
2. คาดคะเนตีมานต์และช่วงราคาที่ผู้ซื้อยอมรับ
3. นิจารณาการกำหนดราคาของคู่แข่งขัน

4. พิจารณาต้นทุนต่าง ๆ รวมทั้งส่วนแบ่งสมการตลาดอื่น

5. กำหนดนโยบายและกลยุทธ์ราคา

6. กำหนดโครงสร้างราคา

(2) อาจเลือกใช้กลยุทธ์หนึ่ง ได้จากกลยุทธ์ราคา 3 แบบ คือ มุ่งทั้งทุน มุ่งต้นการ
แข่งขัน และมุ่งที่ลูกค้า หรือมีการใช้กลยุทธ์หลายแบบร่วมกัน ซึ่งต้องยกเหตุผลลัพธ์
สู่การเลือกใช้กลยุทธ์แบบต่าง ๆ

อาจเริ่มต้นด้วยกลยุทธ์ราคา มุ่งทั้งทุน ซึ่งอาจเลือกใช้วิธีตั้งราคาแบบหนึ่ง ได้ ดัง
อธิบายในบทที่ 3 และแสดงการคำนวณให้เห็นชัดเจน และการปรับราคาโดยพิจารณา
จากกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย ราคาสินค้าชนิดเดียวกันในตลาด บริษัทจะมีกลยุทธ์ราคาสูง
กว่า เท่ากัน หรือต่ำกว่า ขอให้ชี้แจงเหตุผลของการตัดสินใจประกอบ เช่นพิจารณา
จากคุณลักษณะเฉพาะของผลิตภัณฑ์ สภาพการแข่งขันในตลาด รวมทั้งลักษณะทาง
เศรษฐกิจและสังคมรวมทั้งจิตวิทยาต้านราคาของกลุ่มคน特定 นอกจากนี้อาจพิจารณา
ถึงกลยุทธ์ราคาตามวงจรชีวิตผลิตภัณฑ์ซึ่งต้องอธิบายถึงขั้นของสินค้านี้ในวงจรชีวิต
ในขณะนี้ และเสนอแนะกลยุทธ์ที่เหมาะสม

(3) โครงสร้างราคา ต้องระบุถึงลิํงต่อไปนี้

1. รายการราคาพื้นฐานของสินค้าทั้ง 3 รุ่น ซึ่งเป็นผลจากกลยุทธ์ราคาในข้อ (2)

2. นโยบายส่วนลด ได้แก่

- ส่วนลดที่จะให้แก่ผู้จำหน่าย (กรณีที่บริษัทมีการแต่งตั้งผู้จำหน่าย (dealer)
รายย่อย จะมีการให้ส่วนลดแบบใดบ้าง และให้ในอัตราอย่างไร
- ส่วนลดที่จะให้แก่พนักงานขาย (หรือผลตอบแทนที่จะให้แก่พนักงานขาย)
- ส่วนลดแก่ผู้บริโภค

3. เงื่อนไขการชำระเงิน

4. การส่งมอบ การบริการก่อนและหลังการขาย จะมีอะไรบ้างและจะคิดค่า
ใช้จ่ายจากผู้บุกรุกหรือไม่ เท่าใด

ควรจะระบุถึงลิํงต่าง ๆ เพลี่ยนให้เห็นอย่างชัดเจน โดยที่ให้เห็นถึงนโยบายและ
ระบุตัวเลขต่าง ๆ ที่ตัดสินใจกำหนดขึ้น